

lige til at vise, hvor ubehændigt det ærede Medlem har behandlet sit Emne.

Scharling: I en Henseende har det uengetelig interesseret mig at høre de Udtalelser, som ere fremkomne fra Flertallets ærede Ordfører, forsaavidt som det fremgaaer deraf, at Mindretallet i Udvalget har havt fuldkommen Ret, naar det i de forløbne Dage har vægret sig ved at pleie Forhandlinger med Flertallet og stille Ændringsforslag til Toldlovsforslaget. Det viser sig nemlig nu, at hvis vi kunde have stillet noget Forslag op, vilde dette have været udsat for at mødes af den samme knusende Kritik, som den ærede Ordfører synes tilbøielig til at anvende overfor alle Forslag, som ikke stemme med det af ham selv foreslaaede. Søvrigt skal jeg blot bemærke, at min forrige Udtalelse ikke paa nogen Maade tilkjendegiver en Forandring i det Standpunkt, som Udvalgets Mindretal har indtaget. Vi have stadiagt fastholdt dette, at det var vor Mening, at Traktaten burde vedtages snarest muligt uafhængigt af hele Toldrevisionen, men at vi iøvrigt ere fuldstændig beredvillige til at være med til at søge denne Sag fremmet og optage Forhandlinger, som kunde være skikede til at tilvejebringe et saadant Grundlag, paa hvilket der kunde opnaas Enighed med det andet Thing. Det er fremdeles vor Mening, at det Forslag, som nu vedtages her ved 3die Behandling, er lidet skikket hertil, og jeg kan ikke se, at det Bud — som det ærede Medlem kalder det — som nu er gjort, er noget virkeligt Tilbud, forsaavidt som det i Virkeligheden fjerner sig bagud fra de Forslag, som tidligere ere gjorte, og det forekommer mig, at der deri nærmest kun indeholdes en Opfordring til det andet Thing til at indtage en lignende Position og ligeledes tage Afstand fra sine tidligere Forslag i den anden Retning for ikke paa Forhaand at præjudicere eventuelle Forhandlinger. Om det er den rette Vej til at naae en Overenskomst, skal jeg ganske lade staa hen. Mig er det ikke muligt at se, at det er den naturlige og rette Vej. Jeg er heller ikke i Stand til at stemme for Oversendelsen af det foreliggende Forslag til det andet Thing. Jeg skal ganske henstille til Flertallet selv, om det finder, at det derved tilbydes det andet Thing et passende Grundlag at forhandle paa. Jeg ønsker ikke ved positivt at stemme for Forslaget at give det Udseende af, at det ogsaa er min Opfattelse. Derimod finder jeg ingen Anledning til ved en Afstemning i modsat Retning at ville modvirke den Formening,

som de ærede Herrer have om, at dette er den rette Vej til at fortsætte Forhandlingerne paa.

Ordføreren (Tauber): De første Bemærkninger, det ærede Medlem fremkom med, klang lidt opmuntrende; det forekommer mig, at der deri laa en Antydning af, at man ikke maatte se en forandret Holdning deri, at Mindretallet i Udvalget nu anbefaler det foreliggende Ændringsforslag, medens det ved 2den Behandling anbefalede Forslaget fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage). Men da vi hørte Slutningen, gif det ærede Medlem rigtignok i modsat Retning, idet det ærede Medlem tilkjendegav, at det kun har været hans Hensigt ved først at stemme for det ene Ændringsforslag og saa for det andet at overbevise det andet Thing om, at man ikke fra dette Things Side vilde opstille noget Grundlag, som det andet Thing kunde gaa ind paa. Jeg tror overhovedet ikke, at det ærede Medlem skal indlade sig paa at udtale sig om, hvad det andet Thing vil gaa ind paa. Det er Noget, man gjerne kunde lade det andet Thing om. Den høitærede Minister har samme Tilbøielighed, men man hører aldrig den meget ærede Minister i det andet Thing tale om, hvad Folkethinget vil gaa ind paa. Man hører aldrig en Opfordring til Landsthinget om at tage Hensyn til Meningerne i Folkethinget. Det er heller ikke Skik og Brug i Landsthinget at henvise til Folkethingets Mening og Villie, derimod høre vi noget Saadant her uafbrudt jaavel fra ærede Medlemmers som fra den høitærede Regjerings Side. Jeg vil opfordre til, at man ikke under Diskussionen her søger at paavirke Landsthinget i en Retning, som gaar imod det, som man selv siger, man ønsker. Derved tilkjendegiver man nemlig, at man lægger en større Vægt paa Striden mellem Thingene end paa at føre Traktaten igennem.

Naar det ærede Mindretal nu atter denne Gang ikke har stillet noget Ændringsforslag, priser jeg dets Beskedenhed i saa Henseende. Det ærede Mindretal har en Forklaring deraf i sin Betænkning, som fuldkommen fritager det derfor, idet Mindretallets Medlemmer sige, at de ikke ere inde i Toldloven, eftersom de ikke tidligere have behandlet Enkeltighederne, og at de alene af den Grund ikke finde Anledning dertil. Dette maa paa-
 skjønnes. Derjom den ærede Ordfører for Mindretallet, uden at være inde i Toldloven, havde stillet Ændringsforslag af den Art, som her i Dag foreligger, saa vilde jeg have